UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

R.D. Iacobi Marchantii Vitis Florigera

Marchantius, Jacobus

Coloniae Agrippinae, 1661

Sect. 1. Salve Regina.

urn:nbn:de:hbz:466:1-56381

Visual Library

duodecim millia ad Chriſtum & Virginem adduxiſſe feruntur. Meritò itaque de S. Franciſci Religione dixerimus : O Felix Vitis, de cuius ſurculo tantum germen redundat ſæculo , Cæli vinum propinans populo, vitali poculo?

Hos omnes, tamquam fructum partus ſui, Virgo rigavit rore cæleſti , inebriavit amore ſuavi charitate forti, vino cæleſti : & quotquot in hac Religione fructum ferunt , ſciant ſe id ope Virginis facere, quæ adhuc nunc plantationem Franciſci rigat, & rore cæleſti perfundit, vt floreat, frondeat, & fructificet.

Ecce ergo Aquæductus qui egreditur de Paradiſo, ad rigandas animas noſtras , Chriſti plantationem Roris per eum defluentis hodiè participes ſumus, dum de gratia Indulgentiæ quam impetravit à Filio hodie participamus. Et ſæpius certè no-
Pſal. 142. bis ad eam recurrendū eſt, quia *anima noſtra ſicut terra ſine aqua eſt.* terra arida, ſterilis, deſerta, quæ debet reſpirare ad fontem , accedere ad aquæductum, per quem fons gratiæ, ros vitæ, aqua ſaliens in vitam æternam, ad nos derivantur. In ipſa nunquam deficiens eſt hæc aqua, ſemper attingit fontem vitæ, habet hydriam Samaritanæ , qua poſſit haurire, &, ſi voluerimus, abundanter dabit, rigabit, inebriabit accedentes ad ſe ſincera voluntate & pietate. Ipſa eſt Aquæductus, abundantiſſime irrigans non ſolum cives cæli, ſed & incolas huius mundi, immò & animas purgatorij. Propterea & Indulgentia hæc Portiunculæ, ſive Domus S. Mariæ Angelorum, prodeſt Angelis & beatis ad accidentalem gloriam : prodeſt nobis ad peccatorum veniam & gratiam : prodeſt animabus in purgatorio ad imminuendam & relaxandam pænam debitam Aqua per Mariam, tamquam Aquæductum, derivata, irrigat terram ſitientem, extinguit ignem vrentem, infundit conſolationem , inebriat piam mentem, germinat vitam, parit gratiam, ſecum nos reducit ad Paradiſum vnde exivit, comparat gloriæ æternitatem, per quam tandem inebriabimur ab vbertate domus Dei, & torrente voluptatis potabimur in ſæcula ſæculorum.

QVADRIGA MARIÆ AVGVSTÆ

TRACTATVS I.

Piè elucidans Antiphonam Marianæ Laudis, quæ canitur à Pentecoſte vſque ad Domini Aduentum.

INTRODVCTIO,

LAudes & Encomia Deiparæ Mariæ compendioſè deſcripſimus in ſpeciali Opuſculo, quo interpretati ſimus Hymnū illū pietate mellifluâ refertum, *Ave Maris Stella.* Adiunximus & poſtmodum nonnullarum interpretationē Antiphonarum, quas devota & ſonora voce Eccleſia illi diverſis decantat temporibus. Non omittendū fuit Canticum illud celebre, *Salve Regina*, eiuſdem Deiparæ præconia complectens; quod à doctis examinatum, a ſerpentibus explanatum, ab vtriſque approbatum , cum iubilo Mater vſurpat Eccleſia, & in ore filiorum ſuorum optat eſſe frequentiſſimum. Huius autem primus auctor idē eſt qui Hymni *Ave Maris Stella* , Vir ſcilicet ille à doctrina & ſanctitate nominatiſſimus *Hermanus*, cognomento *Contractus*, Virginis favore doctrinā & pietatem miraculoſè adeptus, de quo egimus latius in Introductione ſeu Exordio Hymni ſu pradicti. Proſequimur ergo hic Canticum noſtrū per ſingulos Verſus , cùm in gratiā Concionatorū & Paſtorum de Virgine frequentius diſſerentium, tum in gratiam piorum omnium Virginis Deiparæ cultui addictorum, qui lubente aure, & avide corde, excipiunt Matris ſuæ laudes polymitas & variegatas in diverſis Hymnis & Canticis. Tu, ô Virgo Mater, illuſtra intellectum, excita affectum, dirige ſtylum, vt ſingula quæ hic ſcribo, in tui Filij tuamq; gloriam, lucem videant vt poſſim dicere:

Salve Regina conſcriptum à S. Hermano Cōtracto.

En numine iſthac inchoata ſunt tuo:
En lumine iſthac abſoluta ſunt tuo.

Sec. I.

Salve Regina.

NOnnulli inter Magnates huius ſæculi, ex ingenita ſibi arrogantia, inferiorum & infimorum ſalutationes tumido reſpuunt ſupercilio, eaſq; dedignantur quaſi ſublimitate ſuâ indignas. Non ſic Maria Deipara; quæ licet ſit Regina ſublimiſſima, & nullius rei indiga , gaudet à nobis inopibus & vilibus quotidie ſalutari , gaudetque noſtras ſibi à nobis miſerias exponi: nullum reſpuit, nullum tamquam importunum reijcit, nulli acceſſum denegat ad ſe, & Regiam ſuam Aulam.

Salutationes noſtras B. M V. libēter audit.

Non erat licitū, indutum ſacco Regis aulam intrare. Et in hiſtorica Ioſaphat refert S. Damaſc. à Palatij limine, & regijs oculis, communes etiam naturæ miſerias arceri iuſſas, vt nullus mendicus, æger, ſenex, claudus, cæcus, alijſque id genus malis obſitus, videri à Rege poſſet. E contra Regina noſtra hos in conſpectum ſuum venire vult, & à quātumlibet vilibus & ærumnoſis ſalutari peroptat. Non ſolum Angelorum, & ſpirituum cæleſtium, qui tamquam Principes eam circumſtant in magnificentia, ſed & noſtras ſalutationes cum benignitate & gaudio excipit, & remunerat. Hæc ergo Salutatio quotidiana ei ſanè perplacet *Salve Regina*; ſi ſit cum humilitate deprompta.

Eſther. 4.

Nunquā contēnit.

Illud verò obſervandum, quòd noſtra Salutatio ad Mariam directe , non ſit optatio proſperitatis ſicut inter homines ; quandoquidem in ea omnis felicitatis reperiatur conſummatio, quæ neſcit incrementum: ſed eſt congratulatio, quia ei congaudemus de illa felicitate, ac de tot donis gratiæ & gloriæ : quâ etiam congratulamur ei & nobis

Qualis ſit noſtra ſalutatio.

quòd

quòd talem Reginam, talem Matrem, talem Mediatricem & Protectricem nacti ſumus apud Deum Memores ergò beneficij, piè ad eam recurrimus per gratiarum actionem, per piam & humilem ſalutationem, eique nos ad obſequium offerimus, eam cernui venerantes.

Salve quid ſig nificet. Apoc. c. 7.

Vlteriùs obſervandum, quòd vox illa SALVE, vox ſit triumphalis, Nā *Salus* frequenter in Scriptura ſignificat idem quod Victoria, felicitas, omniumque bonorum copia, *quòd turba illa magna illorum qui amicti ſtolis cum palmis in manibus ſtabāt in cō pectu Agni, inclamarit voce magna; Salus Deo noſtro, qui ſedet ſuper thronum & Agno*. Quaſi dicerent: Apprecamur, & congratulamur, ac applaudimus toto corde, totâ mente, tota voce, Deo & Agno, ob ſuam victoriam, felicitatem, gloriam à qua omnis quoque noſtra dimanat felicitas & gloria. Cum voci reſpondet in choro triumphali alterno vox Angelorum dicentium *Amen*, & addentium: *Benedictio, & claritas, ſapientia, gratiarum actio, honor, & virtus, & fortitudo Deo noſtro in ſæcula ſæculorum*. Quæ omnia & nos ſuo ordine Mariæ cum Angelis poſſumus occinere cum applauſu, & implicitè in his verbis continentur, *Salve Regina, Mater miſericordiæ, vita, dulcedo, & ſpes noſtra, ſalve.*

Cantico Salve Regina lectantur Angeli & viri Sancti.

Certè hac Salutatione, quaſi voce triumphali & congratulatoriâ, cum applauſu ad Mariam directâ, mirè delectari leguntur & Angeli, & SS. Viri.

Nauar in Man de Orac. c. 9.

Sic teſtatur Nauar Scriptor eruditiſſimus, omni Sabbatho (quòd is dies ſpecialiter ſit dicatus Deiparæ) auditas olim fuiſſe voces Angelorum *Salve Regina* decantantium in Ronca-valle, prope fontem, qui dictus eſt *Fons Angelorum*.

Similem cantum audiebant ordinariè in Sabbatho Angelica voce depromptum circa imaginē B. Virginis de Monte ſerrato nonnulli opiliones, gregē circa montem illum paſcentes. Quapropter cantu & lumine cæleſti detecta randem fuit Imago illa, tot miraculis fulgens, totoque orbe celebris.

S. Bernardo hoc Canticum Virgineum omninò in delicijs fuit, vt parebit infrà; & in Ordine eius frequentatum cum omni devotione ſcimus. Referebat quidam pius Parochus in villa Pelogæ Diœceſis Trevirenſis (teſte Cæſario) ſe illud primùm didiciſſe à Ciſtercienſi Ordine, & quotidiè ad omnes horas ſe ſolitum recitare maximo fructu. Vndè cùm ſemel in agro cingeretur graviſſima tempeſtate, mixta horribili tonitru & fulmine, coactum ſe fuiſſe dicebat cum errore confugere ad quandam vicinam Capellam; vbi cum Dominam pro tempeſtate rogaſſet coram eius Altari proſtratus; mox Matrona virginei cultus ei apparuit, & dixit: *Quia Salve Regina lubenter & ſæpè decantas, numquam fulmina aut tonitrua te lædēt*: hiſque dictis diſparuit. Intellexit autem ſtatim quia ipſa eſſet clemens illa pia ac dulcis Virgo Maria,

Eſt cōtra fulmina & tempeſtates.

Vſurpatura Nautis. Caſarius l. 7. c. 30.

Hic etiam dixit Nauar. hanc vocari *Antiphonam Nautarum*. quia mox eam in ore habent, vbi tempeſtas minatur naufragium. Eſt ergo & vox triūphalis contra tempeſtates & fulmina, contra aëreas poteſtates & tonitrua, & contra omnia dæmonia. Immò & contra vocem horrendam iudicij divini, de qua Pſaltes: *Vox tonitrui tui in rota.*

à Patribus Dominicanis quotidie & quare.

B. Perius An. 1200

Ad hunc effectum eam quotidiè celebriter decantant Patres Dominicani, ſæpiſſimè per hanc Salutationem Virginis favorem experti. Vnde referunt eorum Chronica, quòd cùm novellus hic Ordo variè à dæmone vexaretur, (nam nonnullos eorum dæmon terrebat igneâ forma ſuper capita ardente, alijs flammiferos dracones obijciebat, alios alijs vexabat imaginibus, nec quieſcere ſinebat,) cùm, inquam, hæc paterentur, ſtatuerunt Patres Ordinis Deiparam ſibi invocandam, & cū publica Proceſſione hac celebri Antiphona ſalutandam. Factum id; & ludificationes ceſſavere. Dumque *Salve Regina* frequentiùs caneretur, viſa eſt è cælo cælorum Regina canentibus adſtitiſſe, & ad illa verba, *O dulcis Virgo Maria*, capite inclinato vnà cum illis de loco recedentibus, in cælum remigraſſe.

Illud verò planè admirabile ex Chronicis Poloniæ, quòd Patres Prædicatores Sandomiriæ in Polonia hoc triumphale Canticum decantantes, per Martyrium triumphum cæleſtem ſunt conſecuti. Etenim ſupervenientes Schytæ ſæviſſimi, dū Matri miſericordiæ, more religioſo, illi hoc Canticum occinunt, eos inter voces pias trucidârunt. Fuere autem Martyres triginta novem, quorum martyrium miraculoſè in Martyrologio pridiè eſt inventum. Quod memoriâ planè eſt dignum. Nocte enim antecedente, dum Novitius Religioſus Martyrologium pronunciare ad diem ſequentem incipit, aureis litteris novos & inſolitos characteres vidit hunc in modum: *Sandomiriæ paſſio triginta novem Martyrum*. Legeret, an taceret? Abjecto timore, voce cygnea recitavit aureum Edictum. Quod dum cernunt Prior, Fratreſque, aureæ litteræ cum notis, *Sandomiriæ*, inter manus Fratrum legentium ſenſim evanuere. Indè verò collegerunt Deum ſibi parare coronam Martyrij: ad quam ſe præpararunt; & dum Virgini Matri per triumphale Canticum hoc ſe offerrent, eam conſecuti ſunt.

Balinghi Calend. 4. Aug. idem faciūt Carmelitæ.

Carmelitana quoque Familia, Virgini de ditiſſima, quotidiè hoc Cantico ſub veſperam eam ſalutat, benedicit, honorat, ac illi ſe offert; quia & Mater huius Familiæ reformatæ S. Tereſa, agnovit eam eſſe totius Ordinis Matrem, ſe autem nō niſi humilem ancillam ſub illa, cui & Sedem in Choro Prioralem, & Claves primi à ſe inſtituti Monaſterij commiſit; quamque vidit toto tempore quo hæc Salutatio decantabatur, apparitione cæleſti inire poſſeſſionem dictæ Sedis, & Clavium ſibi oblatarum, ut infrà dicemus.

Sed hæc ſatis, vt pareat Angelos & Sanctos,

cum

cùm in cœlis, tum in terris, hac Salutatione Virginali delectari, ac Deiparæ, eiusq; Filio gratiſſimam eſſe. Nunc ſingula expendamus eius verba.

Salue Regina.

B.V. Regina vocatur & quare. An non meritò Reginæ titulo honoratur Maria, quæ regali exorta progenie refulget, ſuoq; fulgore cœlum, terramque, ac vniuerſum orbem exornat? An non de illa cecinit Rex & Propheta eius Parens? *Aſtitit Regina à dextris tuis in veſtitu deaurato circumdata varietate?* (*Pſal. 44.*) An non illum genuit, qui habet in femore ſuo ſcriptum: *Rex Regum, & Dominus dominantium?* (*Apoc. 19.*) Hæc igitur, ſupra quam nihil niſi Deus eſt, Regina eſt, quæ iure materno, cœlo, terræque præſidet, conſtituta ſuper omnem creaturam cœleſtem & terreſtrem: vt ſicut in nomine Filij eius curuatur omne genu, cœleſtium, terreſtrium, & infernorum; ita & idem fiat in nomine quoque eius, tamquam Matris & Reginæ, quia à dominatione Filij Mater nequit eſſe, ſejuncta.

Eccli. 24. Ipſi ergò ſicut & Filio convenit. *Gyrum cœli circuiui, & profundum abyſſi penetraui, in fluctibus maris ambulaui, & in omni terra ſteti: & in omni populo, & in omni gente primatum tenui.* Quibus omnibus eius ſublime imperium indicatur. Dum enim dicit, *Gyrum cœli circuiui*, indicat ſe in cœlo dominari. Dum ait, *Abyſſum penetraui*, ſignificat ſe dominari in inferno. Quando addit, *In fluctibus maris ambulaui*, poteſtas eius ſuper Purgatorio poteſt deſignari, vbi pœnæ ſunt velut fluctus tranſeuntes, & non permanentes. Tandem dum adijcit, *In omni gente primatum tenui*, in omni terra ſe dominari ſatis ſignificat: vbi etiam exercet poteſtatem in rebelles & ſuperbos, eorum colla calcare potens, ſicut & pridem caput ſerpentis.

Apoc. 12. Rurſus ipſa eſt Regina illa, & Mulier prodigioſa, quæ in Apocalypſi exhibetur de cœlo *amicta Sole, coronata Stellis, Lunam habens ſub pedibus* (hoc eſt, calcans omnem mundi ſublunarem varietatem) cui Reginę fruſtra Draco rufus inſidiatur. Deſcribitur & in eadem Apocalypſi altera quædam Mulier, purpurâ & auro circumdata, ſedens ſuper beſtiam coccineam, habens poculum aureum in manu ſua plenum abominatione & immunditia, quo tamquam philtro ad ſe illectat & dementat Reges, ac Magnates, ac populos; habetque in fronte nomen ſcriptum: *Myſterium, Babylon magna, mater fornicationum & abominationum terræ.* (*Apoc 17.*) Hæc porrò cum faſtu & ſupercilio dicit: *Ego ſedeo Regina, & non ſum vidua, & luctum non videbo.* Sed mendaciſſimè id dicit, quia poſteà de ea dicitur: *Cecidit, cecidit Babylon illa magna, & facta eſt habitatio dæmoniorum*; moxque eam ſequuntur luctus, plagæ, mors, excidium, ſupplicia; & eius ſectatores ſe deluſos inveniunt, omniq́ue infelicitate oppreſſos, agnoſcuntq́ue illud verum eſſe; *Impia ſub dulci melle venena latent.* Poma deſiderij animæ eorum receſſerunt ab eis, & vnâ horâ omnia eis pereunt, pompâ deſinente in fumum, gloriâ in ignominiam, plauſu in planctum, luxu in luctum. Quænam eſt illa Regina fallax & confuſione plena, niſi illa quam Romani Deam Volupiam vocarunt, & coluerunt tamquam voluptatum hominumq́ue Dominam, teſte S. Aug. *Hæc nempè vbique dominari nititur, & ſuos ſequaces lenocinante poculo inebriare errores, hæreſes, voluptates, ſcelera eis propinando, quibus fiant emotæ mentis, nec videant infelicitatem vertici eorum incumbentem.* (*Auguſt. lib. 4 de Ciuit. Dei. cap. 8.*)

Huic Reginæ ſe opponit Regina de qua agimus, quæ ſola poteſt dicere: *Sedeo Regina, & vidua non ſum, luctum non videbo.* Semper Sponſus & Rex cum ea eſt, & lætitiâ ſempiternâ fulget diadematis inſtar ſuper caput eius. Habet interim poculum aureum in manu, non felle aut veneno mixtum; ſed melle & vino mero: inuitatq́ue omnes ad hauriendum ex illo liquorem puritatis & pietatis, fidei & ſpei, cœleſtis roris & amoris, ſapientiæ & veritatis, miſericordiæ & gratiæ, vitæ & ſalutis. Ideò ſic eam ſalutamus hîc. *Salue Regina, Mater miſericordiæ, vita, dulcedo, ſpes noſtra ſalue.* Accedat ad poculum iſtud quicunque miſer eſt, quicumque æger, quicumque in amatore, quicumque in diffidentia & anxietate; & deſerat illecebroſum poculum mundi, viroſum calicem Babylonis infeliciter inebriantem.

Refert Hiſtoria de Viris illuſtribus Ord. S. Dominici de B. Thaclauareto Indo, Martyre Dominicano, quòd ei in extaſi ad Montem Caluariæ tranſlato apparuerit Deipara, tradens poculum argenteum pretioſum ſuauiſſimo liquore plenum. Rurſus eidem rapto ad ſacrum Domini ſepulchrū tradidit vas aureum, cœleſte quoddam manna continens. Dum de priore vaſe biberet, repentè ei infuſa eſt cognitio vtriuſque Teſtamenti, & omnium quæ alijs ad eorum ſalutem tradenda erant. Dum de poſteriore vaſe aureo guſtaret; & miram percepit ſuauitatem, ac in momento conſecutus eſt ſcientiam omnium, quæ ad vitam futuram ſpectant, viditq́ue Beatos in gloria, atque eorum locum & ordinem pro ratione meritorum. O felix poculum à Regina noſtra ei datūm!

Illud quoque hîc obſerua, quòd abſolutè Regina hic vocetur & ſalutetur Maria, quaſi vniuerſaliſſimè: quandoque tamen ſpecificè vocatur Regina cœli, *Regina cœli lætare, alleluya*; quandoque Regina Cœlorum & Angelorum: *Aue Regina cœlorum, Aue Domina Angelorum.* Quin & in Litanijs invocatur vt Regina Patriarcharum, Regina Prophetarum, Regina Apoſtolorum, Regina Martyrum, Regina Confeſſorum, Regina Virginum, Regina Sanctorum omnium, idq́ue propter regium quemdam excellentiæ Principatum, qua omnes, tam Angelos, quàm homines ſuperat dignitate, poteſtate, gratiæ & gloriæ plenitudine, cuiuslibet ſint gradus & ſanctitatis: & propter directionem, influxum, ac imperium, quod ei in omnes datum eſt: quia ſicut Filij pedibus omnia ſubiecit Pater, ita & Matris. Ei enim ſubjecta eſt Eccleſia militans & triumphans, tamquam Re- (*Quare Regina abſolutè vocatur.*)

ginæ vniuerſaliſſimæ, ab omnibus colendæ & venerandæ, tam in cœlis, quàm in terris. Dicamus ergò, quòd Regina ſit, & quidem magis honorata, quàm Berſabée a filio, vtpotè quia & ipſa Mater eſt Regis illius Pacifici & Magnifici, qui pluſquam Salomon fuit. Dicamus quòd Regina ſit, ſapientia & munificentia Regina Saba longè excellentior. Dicamus quòd Regina ſit pulchrior quàm Eſther, & magis exaltata. Sicut porrò de Regina Eſther dicitur, quòd eam duæ comitarentur ancillæ, quarum vna Dominam ſequebatur colligens veſtimenta defluentia, alteri ipſa Eſther præ delicijs innitebatur; idē de Maria Regina dicere poſſumus, inquit S. Bona. *Duæ ancillæ ſunt, Angelica & humana creatura. Humana ſequitur Dominam ſuam, eius colligens veſtimenta, virtutes ſcilicet & exempla. Angelica eſt altera, cui in cœlo innititur præ delicijs, cuiq; imperat Potentiſſima.*

Eſt magis Regina quam Berſabee. Regina Saba & Eſther.

S. Bonavent. in ſpecul. Vincent.

Illud poſtremò hîc addendum, meritò Mariam vt Reginam ſalutari, quam vt talem ſupra ſe Reges & Imperatores, Reginæ & Imperatrices, demiſſiſſimè honorarunt, & coluerunt, agnoſcentes illud de ea verum eſſe: *Per me Reges regnant.*

Reginarũ erga Mariam Reginam honor.

Inter Reginas & Imperatrices S. Helena, Pulcheria Auguſta, Cunigundis, & innumeræ aliæ Reginæ & Regum filiæ eam honorarunt munificentiſſimis donarijs; immò & Templis extructis eius agnouerunt dignitatem, publicarunt poteſtatem, poſtularunt felicitatem. Nam S. Helena Templo illuſtrauit locum, vbi Maria ſuum peperit Filium in Bethleheem, & vbi ſepulta eſt in Gethſemani, ac alia loca, tum in Terra Sancta, tum Romæ, & Neapoli. Pulcheria quoque à tribus Templis in honorem Virginis erectis celebratur ab Hiſtoricis. Cunegundis verò erecta Eccleſia & Monaſterio, quod vocari voluit *Noſtra Domina Refugij*, ibidem in die dedicationis Eccleſiæ per Epiſcopos celebriter peractæ, ſeipſam Religioni & Reginæ Matri in perpetuum dedicauit.

Mater Refugij.

Inter Reges, qui ſceptra ſua ac diademata Reginæ huic ſubſtrauêre, celebris eſt Stephanus Rex Hungariæ, qui ſpecialiter voluit Regnum ſuum hoc nomine decorari, *Familia S. Mariæ.* Nempè illud ſpeciali voto conſecrauerat Virgini, eiusq́ue Feſta præuijs ieiunijs, & ſingulari ſolemnitate agi mandauerat. Vndè & moriens convocatis Epiſcopis & Primoribus, manus oculosq́ue ad cœlum erigens, ſic orabat: *O Regina cœlorum, mundi inclyta Reparatrix, tuo patrocinio nouellam hanc Eccleſiam cum Epiſcopis & Clero commendo, Regnumq; cum Primatibus & populis tibi ex integro committo, quibus nunc vltimum vale dicens, animam etiam meam in manibus tuis depono.* Sic in ipſa Aſſumptionis Mariæ Solemnitate in cœleſte regnum à Regina & Matre ſua in cœlum eſt aſſumptus.

Regum & Imperatorum erga eam ſtudium.

Poſſemus & plurimos alios hic adjungere Reges, Mariam ſupra ſe Reginam ſummo ſtudio venerantes, ſed breuitati conſulimus. Illud ſolùm adijcimus, quod de Jacobo primo Aragoniæ Rege multi ſcribunt, tanto eum in Virginem affectu fuiſſe, vt ſupra duo millia Templorum ei erexerit, victoriam omnem, quam de Saracenis frequentem reportarat, Virginis fauori adſcribens, tria regna ab eis occupata in libertatem vendicans. Atque de eodem refertur Reginam eius Matrem, dum eum vtero contineret, tum Chriſto, tum Virgini Matri ſpecialiſſimè commendaſſe. Cumq́ue dubitaret cuiuſnam ex Apoſtolis illi nomen imponi curaret, duodecim candelas cereas æqualis ponderis & magnitudinis ex voto offerri Apoſtolis curauit, vnicuique cereo nomen alicuius Apoſtoli adſcribens, vt qui diutius cæteris luceret, deſignaret huius Apoſtoli nomen puero imponendum. Quare cùm cæteris conſumptis, cereus Sancti Iacobi nomine ſcriptus reluceret, nomen Iacobi puero quaſi à Deo impoſitum fuit, vt ſcilicet Patroni Hiſpaniarum nomine potiretur, qui Hiſpaniæ & Chriſti nomen longè lateq́ue erat propagaturus.

Vide Gomezium de reb. geſtis Iacobi primi Arag. Regis l. 1.

Gomezius l. 1. vita & alij, a. 1208.

MATER MISERICORDIÆ.

Sect. II.

MAter miſericordiæ MARIA multis titulis. 1. Quia genuit Chriſtum, per quē miſericordiam conſecuti ſumus, qui & aliquando ſacris in literis *Miſericordia Dei* vocatur: *Suſcepimus Deus miſericordiam tuam in medio Templi tui*, hoc eſt, Chriſtum tuum. 2. Mater miſericordiæ meritò vocatur, per cuius interceſſionem omne genus miſericordiæ ad nos provenit. Audies Auguſt. *Per te hæreditamus miſericordiam miſeri, ingrati gratiam, veniam peccatores, ſublimia infimi, cœleſtia terreni, Deum homines mortales vitam, patriam peregrini.* 3. Mater miſericordiæ, id eſt, Mater miſericordiſſima, more Hebræo loquendo, ſiue pleniſſima compaſſione & miſericordia. Sicut Deus ab Apoſtolo emphaticè nominatur *Pater miſericordiarum, & Deus totius conſolationis*: ita & Mariam dixeris meritò per antonomaſiam, *Matrem miſericordiarum, & totius conſolationis Diuam.* Et ſicut Deus dicitur Plenus viſceribus miſericordiæ: ita & MARIA plena eſt viſceribus & vberibus miſericordiæ: & conſolationis; ad quæ poteſt accedere quilibet & ſugere, quia ſemper ſunt fœcunda, ſemper plena. Et ſicut non eſt oneri infans matri turgidas mammas gerenti, ſed potiùs alleuiamento, dum eas ſugit; ita non eſt importunus MARIÆ, qui ad eam ſe convertit, vt conſolationem, & miſericordiam inveniat. *Nec ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas, nil auſterum in ea, tota ſuauis eſt, omnibus offerens lanam & lac. Omnibus omnia facta eſt ſapientibus & inſipientibus copioſiſſima charitate ſe fecit debitricem, omnibus miſericordiæ ſinum aperit, vt de plenitudine eius accipiant vniuerſi.* Videsne deſcriptam à S. Bernardo Matrem miſericordiæ, omnes ad ſe invitantem? O quàm dulce, quamq́ue ſuaue hoc Mariæ nomen afflictis, MATER MISERICORDIÆ! Illam certè miſericordiam nos ſemper altis decet extollere præconijs, teſte

Rationes variæ, cur B. V. Maria miſericordiæ vocetur.

1. Pſal. 47. 2. 3. 2. Cor. 1.

S. Bern.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN